

Kus kannapoeg näab kuske ja kannia sõnniku peal siblima, seal siblib pääraast ka. Wannemate patsitud kestarvad kelmandamaast ja neljandamaast pölswest sadik ja veel kaugemale, kui Jummal aarmust ei tulle pöörminne; agga kus wannemate süddames ja ellus en Jummal kartus, seal nende önnistaminne kinnitab laste kojad. — Naesed ja mehhed, nüüd ärge murrisege enimam, waid kuiulge, mis teile ühhest mehhest ja naesest rägin, ja kui sealt leiate head, siis mingi ja tehke nöndasammati!

Kustaw ellas onima wannemate jures Rembari kohha peal; iissa surri warra, emma Truta kaswatas peja üllesse, mitte ühkedte eggat rikkaste, fest rikkust uelj ep olmud, agga waggal kombel ja ni targaste kui vähhä jändis. Rembari koh ei olmud surem, kui nelja päiva koht, agga muido läks korda, et kui hoolt kanti, ful wöös perred toita, et veelegi mõnni koppitas järrele jai. Onimet, kui Kustawi iissa surri, olli majaas peaaegu pudus käe ja nöndasammiti ni kaua, kui Kustaw noor olli ja majapiddamini emma holeks. Magu iissa enne, nenda emma ütles ka: „kuida wannemad ja wannemate wannemad ellanud ja onima tööd teinud, nenda teme meiegi!“ — Egga se posle laita! wannematel ja wannemate wannematel ollid palju head kombed ja wisid, fest peame iggaüks kinni pidama; agga nende tundmisjärs

ja ellus olli ka valju harrimata ja walgustamata asju hulka; neid jätkem mahha. Sedda teggi Truta ühhes asjas ka: kui Kustaw selle ealinne olli, et jubba ramatu luggeminne hakkas korda minnema, siis ta satis pojji koli, ööldes: „ei so wannemad egga wannemate wannemad posle ful kolis käinud, agga siiski ma sind ei kela minnemast! kahju ei wöö fest olla, ennenimme saad targemaks meid!“ — Kustaw öppis holega, nönda ei koolmeistril fest rõmu olli; ja et Jummal pojisse aumud terrase waimu, siis ta ei öppinud mitte ülji sedda, mis kolis kähti öppida, waid nöödis onimale ühhe ja teise ramatu, sealt mitmesugusid öppetussi holega tähhele pannes. Olli ka pea nähha, et temma arru selgemaks samid; mis ta teggi, se olli targaste arivatud ja mis ta kätte wöttis, läks korda. Kolis olli ka temma südda, walgustatud ja siuna siisse iggaivesse ellu seme külivatud, kuida wannemad jubba enne teinud. — Jummal sõnna olli temmas armas ja kui koli aeg möda läinud, siis ta igga päärü lugges onimale peatükti ja möllemad sainvad fest kassu. — Kui Kustaw olli noreks mehheks samid, siis wöttis majapiddamisse onima kätte, olli isse perremees, emma veel perrenaesk. Kõik nende pölli ja ellaminnne hakkas nüüd päärü pärvalt parremaks minnema, et mittu wanna inimest ütles: „wata,